

UIMAHALLIN OVET AVAUTUVAT

24. huhtikuuta vuonna 1970 oli suuri ja kauan odotettu päivä, kun uuden uimahallin ovet avattiin yleisölle. Ensimmäisenä altaaseen pääsivät kutsuvieraat ja heidän jälkeensä muut uimamaisterit. Kunnanhallitus oli käynyt koesukeltamassa altaan jo muutamaa päivää aiemmin. Heti avajaispäivästä lähtien uimahallilla oli kovat ruuhkat. Innokkaita uimareita riitti enemmän kuin altaaseen mahtui.

Asiakasmäärästä näki heti, että uimahallille oli ollut kova tarve. Toki valittamisen aihehtakin löytyi, kuten aina löytyy. Ilkka-lehdessä kirjoitettiin 24. toukokuuta 1970, että Teuvan uimahalli ei sovellu uimataidottomille. Jutun mukaan lapset ja uimataidottomat unohdettiin täysin. Nimenomaan kuntalaisten uimataidottomuushan oli yksi tärkeimpiä kriteereitä, kun uimahallin rakentamisesta päätettiin. Ilkan jutussa luki: ”Nyt jos hyppäät Teuvan uimahallin altaaseen, vaikka sen matalampaankin päähän etkä osaa uida, niin todennäköisesti hukut, ainakin jos olet alle metrin mittainen.” Ulkona sijainnut lastenallas ei ollut vielä valmis, vaan se valmistui vasta kesän aikana.

– Teuva on ollut aina edistysellinen kunta. Siihen aikaan uimahallit olivat maakunnassa harvinaisia. Kunnassa oltiin tarmokkaasti uimataidon opettamisen kannalla. Kunta esimerkiksi kustansi kaikille Teuvan kouluille reissun uimahalliin neljä kertaa vuodessa. Opettajat joskus aivan kantoivat lapsia veteen, kun heitä pelotti. Taisi pelottaa opettajiakin, Teuvan kunnansihteerinä toiminut **Liisa Laurila** naurahtaa. – Lapsia autettiin paljon. Myös kunnan työntekijöitä oli auttamassa lapsia pukemisessa ja peseytymisessä, hän jatkaa.

Yksi erikoisuuksista Teuvan uimahallissa olivat rappuset, joita pitkin altaaseen pääsi kävellen. Yleensä uimahalleissa menttiin veteen tikkaita myöten. Uimalippu maksoi aikuisilta 2 ja puoli markkaa ja lapsilta markan. Lisäksi lainatuista välineistä, kuten vaikkapa uimapuvuista ja pyyheliinoista perittiin pieni korvaus.

– Kyllä uimahallia käytettiin hyvin innokkaasti. Esimerkiksi pesäpallotreenien jälkeen oli mahtava käydä uimassa. Silloin, kun **Antero Eklund** oli uimavalvojana, hänellä oli tapana pitää erilaisia kisoja, kuten sukellusta päästä päähän, Laurila muistelee.

Kun kisaillaan, voi sattua kaikenlaista. Eräällä kerralla tapahtui sellainen juttu, että yksi mies sukelsi pohjaan niin, että aivan nahka lähti nenästä. Seuraavalla viikolla hänellä oli vihkiäiset. Nenä pistettiin kai kuntoon puuterilla ja vihille päästiin. Näin tarina kertoo.

Uimahallia siis kritisoitiin puutteistaan ja jotkut kuntalaiset olivat sitä mieltä, että uimahalli oli turha investointi, eikä sellaista olisi pitänyt rakentaa lainkaan. Kävijämäärät puhuvat kuitenkin omaa kieltään. Niistä lisää seuraavassa osassa.

Lähteet: Teuvan kunnan urheilulautakunnan pöytäkirjat, lehtileikkeet, Teuva-Seuran arkisto ja Liisa Laurilan muistelut.